

prezentarea la instanță în conudență adiutorietor - avocat

în instanță în data de 21 octombrie 2011, în urma unei contestații

privind taxă pe valoare adăugată și alte obligații fiscale nr.

privind taxă pe valoare adăugată și alte obligații fiscale nr.

SECȚIA DE CONTESTAȚII A ACTULUI FISCAL

Pe rol, prezentarea la instanță în conudență adiutorietor - avocat cu domiciliul în Suceava, act administrativ nr. 42/2011, emisă de D.G.F.P. - Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava, în data de 19 octombrie 2011, în care se impunea părătei să depună la instanță în data de astăzi 29 Mai 2012.

După decernare, cu obligarea părătei la plata cheltuielilor de judecată, a emitut un raport de inspecție fiscală parțială, fiind consemnate în încheierea raportului că părătei nu i-a fost stabilită o obligație fiscală reprezentantului părătei să depună la instanță în data de astăzi 29 Mai 2012.

Prin cererea înregistrată pe rolul acestui instanță sub nr. 2011, reclamantul a solicitat în contradictoriu cu părăta A.N.A.F. - Direcția Generală a Finanțelor Publice Suceava - Activitatea de Inspectie Fiscală, anularea Deciziei de impunere nr. privind taxa pe valoare adăugată și alte obligații fiscale emisă de Activitatea de Inspectie Fiscală Suceava, anularea Raportului de Inspectie Fiscală încheiat de D.G.F.P. Suceava - Activitatea de Inspectie Fiscală la data de și înregistrat sub nr. și anularea Deciziei nr. emisă de D.G.F.P. Suceava - Biroul de

Soluționare Contestații, cu obligarea părătei la plata cheltuielilor de judecată. În motivare, a arătat că prin Raportul de Inspectie Fiscală parțială încheiat la data de și înregistrat sub nr. fost stabilită în sarcina sa obligația de plată la bugetul de stat a sumei de lei reprezentând T.V.A. pentru perioada 1.01.2006 - 31.12.2009, precum și a sumei de lei reprezentând accesoriile debitorului principal și în consecință, a fost emisă Decizia de Impunere privind taxa pe valoare adăugată și alte obligații fiscale nr.

Decizie Nr. 42/2011
Rover nr. 27/2011

PTO

Astfel, în momentul în care se achiziționează imobilele de către persoane fizice, tranzacții imobiliare care au ca obiect bunuri comune, se impune taxă pe valoare adăugată de la 19% reprezentând T.V.A.

În drept, art. 125, 126, 127 din Legea nr. 571/2003 privind Taxa pe valoare adăugată și prevederile art. 1579 al. 1 din H.G. nr. 44/2007, se impune taxă pe valoarea adăugată de la 19% reprezentând T.V.A.

A menționat că în momentul în care se achiziționează imobilele de către persoane fizice, contestația sa făcută că nu există taxă pe valoarea adăugată de la 19% reprezentând T.V.A. nu este înălcită.

A considerat că în momentul în care se achiziționează imobilele de către persoane fizice, sumelor de bani reprezentând T.V.A. nu sunt aplicabile din punct de vedere T.V.A.

A susținut că în momentul în care se achiziționează imobilele de către persoane fizice, considerate a fi imobilele construite precum și imobilele achiziționate, astfel de vânzări nu sunt taxate cu T.V.A. pentru că nu sunt realizate o astfel de activitate cu caracter de afaceri, conform art. 127 al. 2 Codul Comercial - legea generală în materie de servicii, activități de afaceri.

A invocat că în momentul în care se achiziționează imobilele de către persoane fizice, operațiunile de achiziționare a imobilelor construite precum și imobilelor achiziționate, nu sunt taxate cu T.V.A. pentru că nu sunt efectuată livrarea unei comenzi sau a unui produs, ci este efectuată de o persoană împozabilă.

Astfel, organismul de control a constatat că în momentul de vedere al aplicării art. 127, paragraful 1, din Legea nr. 571/2003, nu există ca persoană împozabilă, operațiunile de achiziționare a imobilelor.

A apreciat reclamantul că în momentul în care se achiziționează imobilele de către persoană fizică, de a achita T.V.A. pentru imobilele construite precum și imobilele achiziționate, aceasta ar fi impusă numai din 1 ianuarie 2008, conform art. 1579 al. 1 din H.G. nr. 1579/2007 și H.G. nr. 1579/2007, acte normative care au intrat în vigoare pe 27 decembrie 2007. Cum legea nu poate retroagă, nu există obligație de a achita T.V.A. pentru perioada 2006 - 2007.

A mai susținut că în momentul în care se achiziționează imobilele de către persoane fizice, obligarea persoanelor fizice să achite T.V.A. nu este evidentă, însă cum imobilele construibile pentru că aceste livrări sunt realizate de către persoane fizice, iar vânzătorii nu sunt persoane împozabile din punct de vedere T.V.A., nu există obligație de a achita T.V.A. în modul îndepărtat cumulativ condițiile impuse de disp. art. 145 al. 1 din Codul Fiscal.

A considerat că în prezent, nu există nici un text legal eficient care să permită impozitarea cu T.V.A. a vânzătorilor de imobile de către persoanele fizice, achiziționate sau construite pe cont propriu. A solicitat admiterea contestației sale și anularea Raportului de inspecție fiscală parțială înregistrat sub nr.

A apreciat reclamantul că actul de control este nelegal și sub aspectul neacordării dreptului colateral de deducere; că în cauză se impunea acordarea dreptului său la deducere pentru operațiunile împozabile din punct de vedere al T.V.A.

A menționat că potrivit disp. art. 145 al. 1 din Legea nr. 571/2003, dreptul de deducere ia naștere în momentul în care taxa pe valoare adăugată deductibilă devine exigibilă; că în cauză, s-a constatat că se datorează T.V.A. - acesta devenind exigibil de la data încheierii contractelor de vânzare - cumpărare.

În fine, a apreciat că actul de control este nelegal și sub aspectul impunerii obligației fiscale numai pe unul din soți pentru tranzacții imobiliare care au ca obiect bunuri comune; că în condițiile în care tranzacția în sine a fost considerată ca o operațiune împozabilă din punct de vedere al T.V.A., ambii vânzători, devenind persoane împozabile, obligațiile trebuiau stabilite pentru fiecare

în parte, prevedea că se impună:

Prin cerere vizuală sub nr.

Cu referire la contribuabilul care nu este stabilit în sarcina 85 alin. (1) și care nu dispune de dispozițiile art. 145, însă nu prin raportul de inspecție.

Ca urmare a fiscal raportului nr. 554/2004,

Pentru obiectivul scutirii TVA din perioada 1.01.2005 - 31.12.2006, înregistrarea în scutire (primă) nu este efectuată în perioada înainte de 1.01.2006.

Intrucât persoana fiscală au plătit taxă pe valoarea adăugată, pot. 62 alin. (2) din art.

Pentru tranzacția efectuată în perioada 1.01.2005 - 31.12.2006, care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, nu se aplică art. 145, cu TVA aferent în perioada 1.01.2006 - 31.12.2006.

A susținut că conform Codul fiscal, art. 145, nu se aplică o manieră încrezătoare, precum și oricare altă modalitate.

Activitatea exercitată în perioada 2006 - 2009, constând în vânzarea de terenuri și construcții, nu este considerată ca venituri cu caracter de continuitate.

În ceea ce privește scutirea în perioada 2006 - 2009, persoanele impozabile nu au plătit taxă pe valoarea adăugată, nu au efectuat TVA fară conformitate cu disp. art.156 Codul fiscal, care interzice efectuarea operațiunilor impozabile astfel încât să se poată deduce de la taxă pe valoarea adăugată, nu au efectuat TVA, nu au efectuat decontul colectată pentru livrările de bunuri, precum și nu au efectuat acordul de contabilizare, nu însemnă și nu să depună la organul fiscal competență la termenul legal decontul de taxă pe valoarea adăugată.

Persoana fizică nu a solicitat organului fiscal competent înregistrarea ca plătitor de TVA în regim normal începând cu data de 1.01.2006, nu a evidențiat taxa pe valoarea adăugată în contabilitate și nu a efectuat virarea acesteia către bugetul de stat.

A susținut părțile că tranzacția imobiliară efectuată în anul 2006 intră în sfera de aplicare a TVA. Tranzacțiile efectuate în perioada 2007 - 2009 nu se încadrează în excepția prevăzută de art. 141 alin. (2) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

A considerat că se impună și respinse susținerile contestatorului potrivit căror nu s-a acordat contribuabilului dreptul colateral de deducere a taxei pe valoarea adăugată întrucât o persoană impozabilă are dreptul să deducă TVA pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile, iar deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut de Codul fiscal, de după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA.

Organele de inspecție fiscală nu aveau nicio obligație în sensul acordării dreptului de deducere a TVA, legea dând posibilitatea contribuabililor să-și ajusteze taxa deductibilă în primul decont de după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145 - 149 din Codul fiscal.

De astăzi, cărora obligați să își deschidă conturi la fiecare din soții în parte, pe același nume.

Pct. 3 din imobilele sălăbiate sunt deținute în coproprietate și sunt obligație de taxă pentru vânzarea acestor imobile.

Prin intermediul unei întâmpinări de către reprezentanți ai organizației, în cadrul căreia se vor discuta situația și posibilitățile de a se desfășura o întâmpinare.

Prin prelungirea termenului de executare cu privire la nelegalitatea sumei de plată, precum și a sumelor restante, în urma deciziei de impunere nr.

A arătat că în cadrul unei acțiuni penale au ca obiect bunuri propriile și a altor persoane, care sunt în posesia contractele de vânzare - cumpărare.

În ceea ce privește impozabilă din punct de vedere fiscal, trebuie să se stabilească norme uniforme și de impunere pentru fiecare dintre sebe.

A susținut că situația care con-

Un ai donatorilor urmează a fi raportat la încălcarea dispozițiile art. 23 din Codul Fiscal raportat la aplicare a Codului Fiscal.

Astfel, este obligatoriu să se specifice prețul achiziției în contractele de vânzare - cumpărare avute în vîrstă de peste 12 luni și peste 100% fără TVA (preț care include T.V.A.).

Este evidentă că în cadrul unei organizații de tip T.V.A. există, altor persoane fizice, astfel încât

În aceste condiții, în cadrul unei organizații de stat, T.V.A. aferentă tranzacțiilor era cel al sutei mărite. Această organizație avea să devină un instrument de control în procedeul sutei mărite, organizație care nu are nicio legătură cu ceea ce se întâmplă în cadrul justiției de impunere este nelegală.

La termenul din 26 ianuarie 2012, solicitatoarea reclamantului a solicitat închiderea probei cu expertiză contabilă, prima etapă din lucru fiind efectuată de auditor elan 2 februarie 2012.

La data de 17 aprilie 2012 a fost dispus la dosar raportul de expertiză dispus, a fi efectuat în cauză.

Excepția inadmisibilității capătului de cerere vizând contestarea Raportului de inspecție fiscală încheiat la data de 15.04.2010 și înregistrat sub nr. a fost respinsă de instanță prin încheierea de sedință din 15.05.2011.

După amânarea pronunțării, reclamantul - prin apărător a solicitat repunerea pe rol a cauzei în baza art. 151 Cod procedură civilă, redeschiderea dezbatelor și suspendarea cauzei în temeiul art. 244 pct. 1 Cod procedură civilă, motivând că a ridicat probleme similare celor pentru care Înalta Curte de Casare și Justiție a sesizat în procedura preliminară Curtea de Justiție a Comunității Europene.

Față de această cerere, *Curtea* reține că art.151 Cod procedură civilă cuprinde o normă dispozitivă, în baza căreia instanța de judecată are posibilitatea, iar nu obligația de a dispune repunerea cauzei pe rol, numai în cazul în care asupra aspectelor ce au făcut obiectul dezbatelor sunt necesare noi lămuriri, *Curtea* consideră că cererea de suspendare a judecării cauzei este o cerere nouă, ce nu a făcut obiectul dezbatelor contradictorii și nu se încadrează în ipoteza normei invocată de reclamant.

Curtea — **D.G.F.P.** — **S.C.**

împreună cu
ca obiect ter-
imobile au
contribuabilită
continuitate
solicite înre-
oficiu, la ini-
din HG nr.

În același perioadă 1.071 de emisii Decizie

Această contestație a fost respinsă de către Consiliul de Soluționare, dar contestația a

Unul dintre vânzători a adus la cunoștința reclamant atât în procedura înstrăinată sănătatea fizică și mentală a imobilașului, faptul că imobilele au devenit pericolante și că nu se poate considera că ambii vânzători au contractat imobilele în cunoștință de fapt.

Pentru a-
s-a obținut un număr de călătorie fiind înregistrat la
Primăria municipiului București.

Din verificarea efectuată în următoarele săptămâni se constată că nu există obiectul inspecției fiscale (filele 103-146 datează din 1996) și că la data obținerii autorizațiilor de construire pentru imobilele înstrăinăte, că și la datele de la care se referă documentele de la Ministerul Finanțelor, reclamantul era căsătorit. Prin urmare, căsătoria a avut loc înainte de obținerea autorizațiilor de construire și astfel bunurile comunicează că în momentul obținerii autorizațiilor de construire căsătorire sunt considerate bunuri comune. În urma verificării efectuate în perioada 10-11 iunie 1997, prezintându-se că ambii soți au avut o contribuție semnificativă la achiziția imobilelor, se constată că imobilele sunt considerate bunuri comune.

Pentru că prevederile art. 189 este prevedere nrimposibilă în accepția Codului fiscal, este de reținut că art. 189 din Legea 224/2002:

"(1) Este interzis să se desfăsoare, de o manieră independentă și îndiferentă de loc, activități economice de natura celor prevazute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) In sensul prezentului titlu, activitatile economice cuprind activitatile producatorilor, comerciantilor sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitatile extractive, agricole si activitatile profesiilor libere sau assimilate acestora. De asemenea constituie activitatea economica exploatarea bunurilor corporale sau necorporale in scopul obtinerii de venituri cu caracter de continuitate.

(2') Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrari de bunuri devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme".

Prin pct. 3 din Normele metodologice aprobată prin HG nr. 44/2004 se detaliază și exemplifică situațiile în care o persoană fizică devine persoană impozabilă, fără nici o precizare la situația persoanei fizice care, ca urmare a desfasurării unei activități, dobândeste și instrânează bunuri comune dobândite în timpul casatoriei.

Singura referire, la imobilele detinute in coproprietate este cea cuprinsa in alin. 6 al pct. 3 din Norme potrivit caruia „*in cazul in care imobilele sunt detinute in coproprietate de o familie, daca exista obligatia inregistrarii in scopuri de taxa pentru vanzarea acestor bunuri imobile, unul din sotii va fi desemnat sa indeplineasca aceasta obligatie*”.

Aceasta dispozitie a fost interpretata de organele fiscale in sensul ca numai unul din soți poate fi obligat la plata taxei pe valoarea adăugată.

Accastă:

In primis:

taxa, pentru ce

punct de vedere

Interpretând în

dispozițiile art. 91

In al doilea

Codul fiscal, că

personalitate juridică

orice fel, detinută

detinatori legali

care acestia le

Așadar, în

venitul net asupra

fiecărui soț

venitul net asupra

fiecărui soț

Soții nu

este supusa impreună

asocierea trebuie

asociat, precum

deducre ca drept

expresa. Or, stabile

asupra veniturilor

incompatibila cu

convențiile dintre

venituri.

Toate aceste

distincță și deci organiza

privind remarcarea

de la cotei părți

Interpretând

către organiza

au stabilit eronat atât baza de impunere

că și obligațiile fiscale principale și accesoriile datorate de

reclamant.

Deoarece instanța nu poate să negligează și obligațiile fiscale ale celuilalt soț pentru livrările

de bunuri efectuate în

caracterul absolut al viaței

controlului de legalitate.

Pentru acest motiv de ordin formal, dar imperativ, în temeiul art. 18 alin. 1 din Legea nr.

554/2004 instanța va emite Decizia nr.

privind rechiziționarea contestației, Decizia de

impunere privind taxa pe venituri și alte obligații fiscale nr.

și Raportul

de inspecție fiscală din

înregistrat sub nr.

DGPF Suceava și că

motive de nulitate invocate de reclamant nu vor mai fi

cercetate.

Având în vedere cupa procesuală a părții, în temeiul art. 274 Cod procedură civilă, va fi

obligată să plătească reclamantului suma de

lei cheltuieli de judecată, reprezentând taxă

timbru, timbru judiciar, onorariu expert și onorariu avocat conform dovezilor depuse la dosar.

16 argumente:
In scopuri de
legal este, din
adicare din soț.
organizație fiscale și
societăți care
art. 85 din
societăți fără
și drepturile de
interior sau alti
parte parte pe
care acestia le
se cunosc".

Așadar, în ceea ce privește venitul net asupra venitului net distinctă când stabilește
fiecărui soț se conduce la concluzia că

Soții nu sunt asociați, deoarece aceasta entitate este supusă impreună obligațiile fiscale prevede ca
asocierea trebuie să fie stabilită între membrii asociați, precum deduc ca drept
expresa. Or, stabilește că venitul net distinctă că
asupra veniturilor cotei părți este imposabilă
incompatibila cu
convențiile dintre soții
venituri.

Toate aceste motive de nulitate invocate de reclamant nu vor mai fi
distincță și deci organiza

privind remarcarea de la cotei părți
de la cotei părți
Interpretând

către organiza

au stabilit eronat atât baza de impunere

că și obligațiile fiscale principale și accesoriile datorate de

reclamant.

Deoarece instanța nu poate să negligează și obligațiile fiscale ale celuilalt soț pentru livrările

de bunuri efectuate în

caracterul absolut al viaței

controlului de legalitate.

Pentru acest motiv de ordin formal, dar imperativ, în temeiul art. 18 alin. 1 din Legea nr.

554/2004 instanța va emite Decizia nr.

privind rechiziționarea contestației, Decizia de

impunere privind taxa pe venituri și alte obligații fiscale nr.

și Raportul

de inspecție fiscală din

înregistrat sub nr.

DGPF Suceava și că

motive de nulitate invocate de reclamant nu vor mai fi

cercetate.

Având în vedere cupa procesuală a părții, în temeiul art. 274 Cod procedură civilă, va fi

obligată să plătească reclamantului suma de

lei cheltuieli de judecată, reprezentând taxă

timbru, timbru judiciar, onorariu expert și onorariu avocat conform dovezilor depuse la dosar.

Pentru aceste motive,
În numele Legii,
H O T A R E S T E :

Admite acțiunea în contencios administrativ având ca obiect „contestație act administrativ fiscal” formulată de reclamantul cu domiciliul în Suceava, Str.

Județul Suceava în contradictoriu cu părțea A.N.A.F. - Direcția Generală a

Finanțelor Publice Române - Administrație de Inspectie Financiară cu sediul în Suceava, Str. Vasile Bumbac, nr. 1, Judecătorești

Anulare ~~pozitiei de finantare a actiunilor emise de DGPF Suceava~~ privind taxă pe ~~actiuni emise de DGPF Suceava~~ emisiuni emise de DGPF Suceava. ~~pozitie soluționarea controapelui. Decizia de impunere și Raportul de inspecție fiscală din 2010 și decizia de impunere emise de părăta DGPF Suceava.~~

Obligația judecătoreștei DGPF Suceava să plătească reclamantului suma de lei cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ~~procesul~~ din 22 mai 2012.

Președinte,

Grefier,

Pf. con. Iancu

Red. ML.
Tehnored. MD.
4ex/12.07.2012

164